

Maitotilallisista

maatilamatkailu- yrittäjiksi

Letukkamaaston nimellä kulkeva kurakylpy on kesäleiriläisten suosikki.

Vielä 1990-luvun alussa Veijo ja Kaija Riikosen tilalla Kestilässä oli nelisenkymmentä lehmää, ja tilan pääelinkeino oli maidontuotanto. Peltoja viljeltiin karjalle rehuksi, ja perheen tytöillä oli pihapiirin pienessä tallissa pari ponia. Nyt Maalaiskartano Pihkala on mittava maatilamatkailuyritys. Vaikka yritysvieraiden määrä on koko ajan ollut nousussa, hevosista ei ole luovuttu. Niitä on nyt parisenkymmentä, ja ratsastustoimintaa tilalla pyörittää perheen tytär Leena Lötjönen.

Leenan ensimmäinen oma poni Pamina viettää eläkepäiviä kotitilalla.

ryhmänä yritysasiakkaat. Sadan kilometrin matka teknologiakaupunki Ouluun ei loppujen lopuksi ollut mahdoton. Navetalle tehtiin mittava muutosremontti, jossa se muutettiin kokous- ja ravintolatilaksi.

Vieraita laidasta laitaa

Nyt Maalaiskartano Pihkalassa on yhteensä 68 vuodepaikkaa niin pihan aittarakennuksessa kuin päärakennuksen hotellipuolellakin, ja yöpymisiä tulee vuodessa jopa kahdeksan tuhatta. Kaiken kaikkiaan Pihkalassa vierailee yli 20 000 leppoisasta maalaisilmasta nauttivaa vierasta vuosittain.

Maalaiskartano työllistää kolmen oman työntekijän lisäksi myös kolme ulkopuolista työntekijää sekä kiireapulaisia. Vuoden pimein aika on taloudellisesti tuottavinta, ja Nokia on yksi suurimmista asiakkaista.

– Pikkujouluaikaan vieraita olisi tulossa enemmän kuin pystytään ottamaan. Yritykset ovat huomanneet, että pikkujoulut voivat olla useamman päivän mittainen elämysmatka perinteisten ryppäjäisten sijaan.

Ratsastusleirejä pidetään edelleen, eikä niiden suosio ole vuosien mittaan ollut laskusuunnassa, vaan kaikki kesän leirit on jo talvella varattu täyteen. Monet leiriläisistä ovat isäntäperheelle vanhoja tuttuja.

– Muistan eräänkin rovaniemeläisen pojan, joka saattoi käydä vuoden aikana parillakymmenellä leirillä koulujen syysloimat, hiihtolomat ja viikonloput mukaan lukien, Riikonen nauraa.

Isäntä itse viihtyy nuorison kanssa, vaikka se vaatiikin välillä pitkää pinnaa. Kesäleiriläiset ovat pääasiassa junnuorukkaa, mutta viikonloppuleireillä käyvät aikuisetkin.

Ratsastusleiriläisten ja yritysvieraiden lisäksi Maalaiskartano Pihkalassa käy paljon ulkomaisia vieraita etenkin kesäisin.

Letukkamaasto leiriläisten suosikki

Yksi Maalaiskartano Pihkalan suosion syistä lienee se, että se tarjoaa vierailleen monenlaisia aktiviteetteja. Siikajoen rannassa on savusauna ja grillikota, joella voi meloa kanootilla tai pitää vaikkapa tanssit jokilautalla, jonka perään voi kiinnittää myös lauttasaunan. Talvisaikaan joen jäällä on iglu jonka sisältä voi pulahtaa avantoon. Toimintahallissa voi pelata erilaisia pelejä, ja kesällä on mahdollisuus myös rullaluistella ja mikroautoilla. Tunnelmallisessa navettaravintolassa on A-oikeudet ja karaokelaitteet. Erilaisten aktiviteettien ideavarasto on isäntä Riikonen itse.

– Koko ajan on kehitettävä uutta, jotta vanhatkin asiakkaat viihtyvät. Jos tarjoaa aina samaa, voi unohtaa tämän yritysmuodon.

Väijerirata joen yli on juuri valmistunut, ja parhaillaan työn alla on kiipeilyseinä.

Ainakin kesäleiriläisten keskuudessa yksi aktiviteetti on ratsastuksen ohella ylitse muiden: letukkamaaston nimellä kulkeva maastoralli mönkijän perään kiinnitetyssä peräkärryssä.

– Lenkki on tehtävä joka ikinen ilta, tai painostus käy sietämättömäksi, isäntä nauraa.

Etenkin menneen kesän keleillä letukkamaasto on ollut melkoista kurarallia, mutta se ei isännän sanojen mukaan ole leiriläisiä haitannut, päinvastoin. Mönkijän peräkärrystä on usein juostu suoraan jokeen. Vaatteet päällä.

Tallin puolella sukupolvenvaihdos

Parinkymmenen hevosen talli sijaitsee kartanon pihapiirissä, ja pelloilla viljellään heinää ja kauraa omille hevosille. Parhaillaan Pihkalassa on meneillään sukupolvenvaihdos: siinä missä matkailupuoli on vanhempien heiniä, ratsastuspuolesta ja maanviljelystä vastaa nyt perheen vanhin tytär Leena Lötjönen miehensä kanssa.

Maatilamatkailuyrityksen kasvaessa vanhempien aika ja rahkeet eivät enää millään riittäneet kaikkeen, joten sukupolvenvaihdos on heille enemmän kuin tervetullut. Se ei kuitenkaan ollut ihan itsestään selvä. Vielä pari vuotta sitten Leena perheineen asui Etelä-Suomessa kuten kaksi muutakin sisartaan, ja Riikosten tallia pyörittivät ulkopuoliset työntekijät. Kun mies sitten sai töitä pohjoisesta, tehtiin päätös kotitilalle palamisesta. Leenan toinen ratsastusleirikesä on nyt takana.

– Valinta oli oikea, on tämä sen verran mukavaa hommaa, Leena hymyilee.

Kotitalissa asuu vielä Leenan ensimmäinen poni Pamina, jolle on ikää kertynyt jo 29 vuotta. Hevospoppoon nuorimpia edustavat shetlanninponit Oskari ja Kasper, joista on tarkoitus tulla ratsut Leenan omille tytöille.

Talven mittaan Pihkalassa pyöri viikonloppuleirein lisäksi ratsastustunnit arki-iltaisina. Suuri osa tuntiratsastajista tulee Kestilän ulkopuolelta.

Lötjösten talo on juuri valmistumassa Siikajoen rantatörmälle tilan pihapiiriin. Tulossa on myös talliremontti. Sekä isä että tytär hymyilevät tyytyväisinä. Tästä on hyvä jatkaa yhdessä. ●

Laman syvimpään aikaan Riikokset totesivat monien muiden maitotilallisten tapaan, ettei maidontuotanto enää kannata.

– Olimme ankaran valinnan edessä. Jos olisimme jääneet pitämään maitotilaa, elinkeinomme olisi vähitellen näivettynyt pois. Oli keksittävä jotain muuta, isäntä Veijo Riikonen muistelee.

Riikokset alkoivat suunnitella tilastaan perhelomailukohdetta. Pienimuotoisia ratsastusleirejä oli pidetty jo muutamana kesänä.

– Leirien suosio oli huima, ja hevospäärä kasvoi nopeasti. Parhaimmillaan meillä oli kolmekymmentä leiriläistä viikossa.

Suomen kesän mittainen ratsastusleirin ja perhemajoituksen sesonki oli kuitenkin liian lyhyt. Siispä Riikokset alkoivat suunnitella tilan ympärivuotista hyödyntämistä, kohde-